
NADMIERZNAĆ (2) *vb pf*

Wymowa: nadmier-znać.

a jasne; teksty nie oznaczają é.

fut 3 sg nadmierznie (1). ◇ con 3 pl subst by nádmierzły (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

*Bardzo obrzydnać [komu] (2) : O nędzny narodzie ludzki byś fie obaczył/ wieręćby śnadź nádmierzły ty czaczka fwiátá tego *RejAp* 15v; Bo íako páni pánu nádmierznie/ á pániey też pan/ bo to ináčzey nie może być/ iefli obaczy iż pan wichruie/ tho iuż poydą káżdij w śwą. *RejZwierc* 31v.*

Formacje współrdzenne cf MIERZIĆ.

KCh